

**Methodus S. Ignatii De Loyola Ducens Animam ad
Perfectionem per Exercitia Spiritualia**

Vatier, Antoine

Dilingæ, 1689

XI. Annotatio. Finis secundæ Hebdomadis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60263](#)

quæ ad unitivam spectant. Prima enim Hodo
mas à suis animum peccatis expiat, quod
Purgativæ viæ officium. Secunda & tertia
ad Cœlum & sanctitatem monstrat, quod
Illuminativa facit. Quarta unionem cum
docet, sublati, quæ sanctitatem impediunt,
staculis, quod ad unitivæ viæ munia pertinet.

XI. ANNOTATIO.

Finis secundæ Hebdomadis.

Pro quartia die. Ante meditationem.

Anima, quæ vult ad finem suum con-
quendum seriò se jam conferre, nihil debe-
tiq[ue]ius habere, quām, ut viam noverit, q[ui]
liciter illuc, quō pergit, possit attingere.
quidem via, cūm & cognitu sit difficultis, &
cessu, superni luminis roborisque opus hi-
præsidio, quo & illustretur, & firmetur in p[ro]p[ter]o
posito novus viator. Et difficultas illa, q[ui]
teritur, & cognoscitur hæc virtutum sem-
cūm ex naturæ, contra spiritum luctantis,
tiosis propensionibus nascatur, fit, ut ho-
quandiu naturæ indulget appetitus, nihil
salutis suæ negotio prudenter decernere, sed
viter frequentissimè decipi soleat; ita ut
lum pro bono, & ex adverso bonum tanquam
malum amplectatur.

Oritur nimirum hæc difficultas ex desideri-
at, quod saluti
& tem-
nix congruit, reluctantia : et hinc accedit,
quod nemo virtuti seriò studere possit, quin in pri-
em cum rebellibus, quibus ad vitia pellicimur,
edunt, desideriis, ei necesse sit congregari. Quid si verò
pertinet aliquando dominator animus rationi &
DEO affectus suos subjugaverit, tunc enim re-
placida tumultui succederet pax ; & cùm nihil
sit, quod retardare gressum valcat, magnis
vōndie passibus in virtutis itinere ad sui cum
DEO unionem decurrit.
Arque iste animæ, ab impedientiis perfe-
cti debet liberæ, status ad unitivam viam perti-
nit, quæ
quam quarta Hebdomas considerat. Huc
erit. Quæcum postquam se erexerit anima, lœta currit,
illis, & opus h
erat in p
la ; qu
um sem
tantu
, ut h
ibiles, nihili
ere, sed q
ita ut o
tangit
Oratio
Uu
fince.

674 XI. Annotatio. Finis secunda Hb.
sincerissimè submittat: id quod cùm pecunia
jure ad tertiam hebdomadē pertineat, hinc
ipsam ob causam proximè quartam precede-
debet.

Jam ut moriamur nobis metipis, & ini-
rebellis naturæ vitiosos impetus domemus,
gnare priùs contra eosdem opus est, & fer-
ita illorum infringere violentiam, utraque
imperio in rebus minùs arduis obsequi con-
scant. Ad quod omnino necesse est, ut pen-
cognoscamus, quæ potissimum illa sint, in
bus adversari oporteat indomito appetitu-
verò ipsum est, quod secunda nos hebdomadē
cet, proposita ad imitationem Sanctissimi
Redemptoris nostri vitâ, tam privatâ & occu-
quâm publicâ, & prædicationis, atque mun-
lorum frequentationibus illustri: Ut insu-
scilicet hoc Sanctitatis Exemplar Vitam
stram eidem tanquam Ideæ conformemus;
que ita veræ sanctitatis iter ingressi, magni-
fibus ad virtutis absolutum decus progredi-
mur. Et hic est secundæ hebdomadæ
Quæ ipsa & hoc agit, ut & de genere vita
plectendo, & de quavis particularium actioni
ratione nos edoceat.

Genus quidem vitæ illius nobis propo-
quod Christus Servator noster sequi volu-
-333-

XII. Annot. Ordo secundæ Hebdom. 675

iam utique perfectissimur, postulatq; ut illud
Nicodemus serio, & ex animo dicamus: Sci-
ens, Domine, quoniam à DEO venisti Magister.
ungulares autem actiones, ut videamus, num
ad virtutis summam integratatem nos ducant,
nam Salvatoris nostri sanctissimis operibus
compatari vult, quas idcirco tam penitulat
considerandas proponit. Ad quod etiam maxi-
mè servit, si Divini Spiritus motus, & lumina
discernamus illarum regularum ope, quas à
Ignatio concinnatas eadem hebdomas pro-
ponit.

XII. ANNOTATIO.

Ordo secundæ Hebdomadis.

Pro quarta die. Ante primam meditatio-

In primis nobis proponit Christum Redem-
torem nostrum, invitantem omnes ad arma-
cium, cum ingenti bellantium lucro, capien-
tia quā in re robustissima nobis motiva enumera-
tur. Perfectionem studio impensisimo sequen-
ti. Tum primas sanctissimæ vitæ ejus actiones
nobis proponit, tanquam morum nostrorum
regularum. Deinceps eundem nobis quasi Belli
ducem ostendit, qui sub vexillo suo omnes
vitæ virtutis studiosos colligat. Id quod fecit

Uu 2

DEI